Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
представено на 9 юли 2020 година [1]

Дело C-56/19 P

RFA International, LP
срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Дъмпинг — Внос на феросилиций с произход от Русия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 11, параграфи 9 и 10 — Отхвърляне на искания за възстановяване на платени антидъмпингови мита — Методология на разследване — Промяна в обстоятелствата спрямо първоначалното разследване или спрямо междинните разследвания за възстановяване и за междинно преразглеждане — Конструирана експортна цена — Приспадане на платени антидъмпингови мита — Окончателно доказателство“

1. През 2008 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 172/2008 [2] за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на феросилиций (сплав, използвана при производството на чугун и стомана), произведен, inter alia, в Русия [3].

2. С този регламент се налагат антидъмпингови мита (в размер на 22,7 %), приложими към нетната цена франко граница на Съюза, преди митническо облагане на продуктите, произведени от две установени в Русия дружества [4], свързани с RFA International, LP (наричано по-нататък „RFA“) [5].

3. Предприятията, засегнати от антидъмпинговите мерки на първоначалния регламент, инициират няколко последователни процедури с искане за частичната му отмяна, за преразглеждане или за възстановяване на вече платени антидъмпингови мита.

4. Конкретно RFA иска такова възстановяване за сумите, платени като антидъмпингови мита за периода от 1 октомври 2010 г. до 31 декември 2012 г.

5. На 18 декември 2014 г. Комисията отхвърля посоченото искане за възстановяване с решения C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final и C(2014) 9816 final (наричани по-нататък „обжалваните решения“).

1 Език на оригиналния текст: испански.

2 Регламент на Съвета от 25 февруари 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито върху вноса на феросилиций, произведен в Китайската народна република, Египет, Казахстан, Бившата югославска република Македония и Русия (ОВ L 55, 2008 г., стр. 6; наричан по-нататък „първоначалният регламент“).

3 Процедурата е открита вследствие на жалба, подадена от Координационния комитет на промишлеността в сектора на феросплавите (Euroalliages) на 25 февруари 2008 г.

4 Това са дружествата Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (наричано по-нататък „CHEMK“) и Kuzneckie ferrosplavy OAO (наричано по-нататък „KF“).

5 RFA има дъщерно дружество в Швейцария, което се занимава с експортните продажби на CHEMK и KF, основно в Европейския съюз.

6. На 4 март 2015 г. RFA подава пред Общия съд жалба за отмяна на тези решения, в която твърди, че те нарушават различни разпоредби от Регламент (ЕО) № 1225/2009[6].

7. Общият съд отхвърля жалбата на RFA с решение от 15 ноември 2018 г.[7], срещу което е насочена настоящата жалба пред Съда.

I. Правна уредба. Регламент № 1225/2009

8. Член 11 предвижда:

„[…]

8. Независимо от параграф 2 вносител може да предяви искане за възстановяване на събрани мита, ако се докаже, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

При предявяване на искане за възстановяване на антидъмпингови мита вносителят подава заявление до Комисията. Заявлението се депозира чрез държавата членка, на територията на която продуктите са допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца, считано от датата, на която размерът на наложените окончателни мита е бил надлежно определен от компетентните органи или считано от датата, на която е взето решение да се съберат окончателно обезпечените като временно мито суми. Държавите членки незабавно препращат заявлението до Комисията.

Заявление за възстановяване на мита се приема, че е надлежно подкрепено от доказателства, само когато съдържа точна информация за сумата, за която се претендира възстановяване на антидъмпингови мита и цялата митническ[а] документация, свързана с изчисляването и заплащането на тази сума. Заявлението съдържа също така доказателства, за представителен период от време, за нормалните стойности и експортните цени за Общността на износителя или производителя, обект на митата. В случаите, когато вносителят не е свързано лице със съответния износител или производител и информацията за това не е в непосредствена наличност, или когато износителят или производителят не е готов да предостави тази информация на вносителя, заявлението съдържа декларация на износителя или производителя, че дъмпинговият марж е редуциран или елиминиран, по смисъла на този член, и че релевантните подкрепящи доказателства ще бъдат предоставени на Комисията. Когато тези доказателства от износителя или производителя не постъпят в рамките на разумен период от време, заявлението се отхвърля.

След консултации с консултативния комитет Комисията решава дали и в каква степен заявлението следва да бъде уважено. Тя може да реши по всяко време да открие процедура за междинно преразглеждане, при което информацията и заключенията от това преразглеждане, проведено в съответствие с разпоредбите за провеждане на подобни преразглеждания, се използва като основа за определяне дали и в каква степен възстановяването е оправдано. […]

9. При провеждането на всяко преразглеждане или разследване за възстановяване на мита съгласно настоящия член Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него, и на член 17.

6 Регламент на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправка в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, наричан по-нататък „основният регламент“).

7 Решение RFA International/Комисия (T-113/15, непубликувано, EU:T:2018:783, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

10. При провеждане на всяко разследване съгласно настоящия член Комисията проверява достоверността на експортните цени в съответствие с член 2. При вземане на решение за конструиране на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 Комисията обаче я изчислява без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита, ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Общността“.

II. Обстоятелства, предхождащи спора

9. За по-доброто разбиране на фактическата обстановка е необходимо да се припомнят поредицата от производства, образувани по повод исканията на RFA (или на свързаните с него предприятия) във връзка с разглежданите антидъмпингови мита, по които е следвало да се произнесат както Общият съд, така и Съдът.

А. (Първата) жалба за отмяна

10. След приемането на първоначалния регламент през 2008 г., CHEMK и KF подават пред Общия съд жалба, с която искат неговата частична отмяна.

11. Общият съд отхвърля тази жалба с решение от 25 октомври 2011 г.[8], срещу което дружествата жалбоподатели подават жалба пред Съда.

12. Съдът отхвърля жалбата с решение от 28 ноември 2013 г.[9]

Б. Първа процедура за преразглеждане и (втора) жалба за отмяна

13. На 30 ноември 2009 г. CHEMK и KF подават искане за междинно преразглеждане на първоначалния регламент.

14. Тази процедура приключва с приемането на Регламент за изпълнение (ЕС) № 60/2012[10], с който се потвърждава първоначалната антидъмпингова мярка.

15. CHEMK и KF подават пред Общия съд жалба, с която искат частичната отмяна на Регламент за изпълнение № 60/2012.

16. Общият съд отхвърля тази жалба с решение от 28 април 2015 г.[11], срещу което дружествата жалбоподатели подават жалба пред Съда.

17. Съдът отхвърля подадената жалба с определение от 9 юни 2016 г.[12].

8 Решение CHEMK и KF/Съвет (T-190/08, EU:T:2011:618).

9 Решение CHEMK и KF/Съвет (C-13/12 P, непубликувано, EU:C:2013:780).

10 Регламент за изпълнение на Съвета от 16 януари 2012 година за прекратяване на частичното междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на антидъмпинговите мерки, приложими по отношение на вноса на феросилиций с произход, inter alia, от Русия (ОВ L 22, 2012 г., стр. 1).

11 Решение CHEMK и KF/Съвет (T-169/12, EU:T:2015:231).

12 Определение CHEMK и KF/Съвет (C-345/15 P, непубликувано, EU:C:2016:433).

В. Последващи процедури за възстановяване

1. Първи и втори период на разследване за възстановяване и (трета) жалба за отмяна

18. Между 30 юли 2009 г. и 10 декември 2010 г. CHEMK и KF подават редица искания за възстановяване на антидъмпингови мита, платени в периода между 7 януари 2009 г. и 10 декември 2010 г.

19. Разследването за възстановяване засяга периода от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2010 г., който Комисията разделя на два отделни периода: „първи период на разследване за възстановяване“ — от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2009 г.; и „втори период на разследване за възстановяване“ — от 1 октомври 2009 г. до 30 септември 2010 г.

20. На 10 август 2012 г. Комисията приема Решения C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 окончателен и C(2012) 5611 final, с които уважава исканията за възстановяване, отнасящи се до първия период на разследване за възстановяване, и отхвърля тези, които се отнасят до втория период на разследване.

21. RFA обжалва тези решения пред Общия съд, който отхвърля жалбата с решение от 17 март 2015 г.[13]

22. RFA обжалва пред Съда решението на Общия съд от 17 март 2015 г. Съдът отхвърля жалбата с решение от 4 май 2017 г.[14]

2. Трети и четвърти период на разследване за възстановяване и (четвърта) жалба за отмяна

23. Между 1 март 2011 г. и 26 юни 2013 г. RFA подава нови искания за възстановяване на антидъмпингови мита, този път за периода между 1 октомври 2010 г. и 31 декември 2012 г.

24. След като разделя посочения период на два отделни периода („трети период на разследване за възстановяване“ — от 1 октомври 2010 г. до 31 декември 2011 г.; и „четвърти период на разследване за възстановяване“ — от 1 януари до 31 декември 2012 г.), Комисията отхвърля исканията на RFA с обжалваните решения.

25. На 4 март 2015 г. RFA подава пред Общия съд (четвърта) жалба за отмяна, с която оспорва тези решения. Тази жалба е отхвърлена с решение от 15 ноември 2018 г., което RFA обжалва в настоящото производство пред Съда.

Г. Втора процедура за преразглеждане и (пета) жалба за отмяна

26. С оглед на изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приети с първоначалния регламент, Комисията започва процедура *за преразглеждане с оглед изтичане на срока*, приключила с Регламент за изпълнение (ЕС) № 360/2014[15], с който се запазва антидъмпинговото мито със ставка в размер на 22,7 %, наложено с първоначалния регламент.

13 Решение RFA International/Комисия (T-466/12, EU:T:2015:151).

14 Решение RFA International/Комисия (C-239/15 P, непубликувано, EU:C:2017:337).

15 Регламент за изпълнение на Комисията от 9 април 2014 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на феросилиций с произход от Китайската народна република и Русия след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета (ОВ L 107, 2014 г., стр. 13.)

27. CHEMK и KF обжалват Регламент за изпълнение № 360/2014 пред Общия съд, който отхвърля жалбата им с решение от 15 ноември 2018 г.[16]. Това решение е влязло в сила.

III. Производството пред Общия съд

28. В подадената от RFA на 4 март 2015 г. жалба срещу обжалваните решения са изтъкнати три основания, от които понастоящем от значение е само второто от тях, съгласно което тези решения нарушават член 11, параграфи 9 и 10 от основния регламент.

29. По отношение на становищата на RFA и на Комисията във връзка с това основание препращам към точки 58—68 от обжалваното решение, в които Общият съд обобщава доводите и на двете страни.

30. Ще цитирам обаче точки 69—75 и 77—79 от обжалваното решение, в които Общият съд обяснява защо отхвърля посоченото основание за отмяна. Той постановява следното:

„69 В това отношение на първо място е необходимо да се подчертае, че що се отнася до приложението на член 11, параграф 10 от основния регламент е обосновано в случай на съществено увеличение на производствените разходи за съответните продукти между периода на разследване, който преди това е бил взет предвид и новия период на разследване, Комисията, при преценката дали антидъмпинговите мита са надлежно отразени в препродажните цени на тези продукти в Съюза по време на последния период, не трябва да взема предвид препродажните цени, използвани по време на първия от двата периода, а разходите, установени по време на втория период на разследване. Тези съображения са валидни дори когато може да се приеме, че е била налице промяна на методологията в сравнение с тази, приложена в рамките на предходно разследване, какъвто е разглежданият случай, противно на основния довод, защитаван от Комисията в обжалваните решения, както е посочено в точка 22 по-горе.

70 Тази практика има за цел да се осигури обосноваността на анализа при сравняването на сложни от икономическа гледна точка положения с цел не само да се обоснове основателността на мерките, приети в рамките на антидъмпинговата правна уредба, но и да се гарантира спазването на общия принцип на правото на Съюза за равно третиране между операторите, които могат да бъдат обхванати от тези мерки. Въпреки че осигуряването на обосноваността, в икономическия анализ, на сравнението на положението между двата периода по принцип оправдава прилагането на същата методология, това не е така, когато релевантните параметри са се променили достатъчно, за да направят прилагането на използваната преди това методология негодна да предостави надежден резултат, в настоящия случай — за да се прецени дали антидъмпинговите мита са били надлежно отразени в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 септември 2014 г., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 50 и 59). Както изтъква Комисията, макар производствените разходи да са се увеличили значително между двата сравнявани периода, увеличаването на препродажните цени в Съюза, дори да е значително, не гарантира непременно, че антидъмпинговите мита са били надлежно отразени, тоест изцяло отразени при определянето на тези цени. Производствените разходи могат да са се увеличили повече от цените. В този случай, дори новите цени да са по-високи от равнището на старите цени заедно с антидъмпинговите мита, заинтересованите лица не отразяват надлежно антидъмпинговите мита предвид увеличението на производствените им разходи.

16 Решение CHEMK и KF/Комисия (T-487/14, EU:T:2018:792).

71 Изложените от жалбоподателя доводи в настоящото производство не противоречат на този анализ. На първо място, противно на това, което най-общо твърди жалбоподателят, член 11, параграф 10 от основния регламент изобщо не означава, доколкото се отнася до въпроса дали „митото е надлежно отразено в препродажните цени“, че само равностойността на антидъмпинговото мито трябва да бъде включена в новата препродажна цена, наред с прилаганата по-рано препродажна цена, за да може да се получи положителен отговор. Всъщност, допълнителното мито с оглед на разходите, които обичайно се правят, е „надлежно отразено“ само ако се добави към тези останали разходи. Ако обаче тези останали разходи нарастват, но препродажната цена нараства по-слабо, в действителност митото е добавено само отчасти или изобщо не е добавено към тези останали разходи, дори ако равностойността на митото е добавена към прилаганата по-рано препродажна цена. Текстът в Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита, изтъкнат от жалбоподателя и цитиран в предходната точка 58, по никакъв начин не е в противоречие с този анализ. Същото важи и за решение от 18 ноември 2015 г., Einhell Germany и др./Комисия (T-73/12, EU:T:2015:865), на което се позовава жалбоподателя. По-специално, в точка 155 от това решение се посочва, разглеждано в неговия контекст, че метод, различен от сравняването на препродажните цени, използвани в Съюза преди и след въвеждането на антидъмпинговите мита, може да бъде подходящ, за да се определи дали тези мита са отразени в новите препродажни цени в Съюза.

72 Колкото до конкретната фактическа обстановка в разглеждания случай, по отношение на четвъртия период на разследване за възстановяване, съответстващ на 2012 г., е необходимо да се отбележи, че в обжалваните решения — например в съображение 85 от Решение C(2014) 9805 окончателен, Комисията констатира, че е било налице значително увеличение на производствените разходи спрямо първоначалния период на разследване — със 109 %, без това да бъде оспорено по същество от жалбоподателя, по-специално в производството по настоящата жалба. При това положение, за да се прецени дали антидъмпинговите мита са били надлежно отразени в препродажните цени, прилагани в Съюза от жалбоподателя от името на CHEMK и KF по време на четвъртия период на разследване за възстановяване, е било обосновано Комисията да приеме производствените разходи, установени през 2012 г., вместо препродажните цени, използвани при първоначалното разследване.

73 Впрочем, когато, както отбелязва Комисията в обжалваните решения — например в съображение 84 от Решение C(2014) 9805 окончателен, само в 1 % от случаите препродажните цени в Съюза покриват себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, съвсем не е доказано, че тези мита действително са надлежно отразени.

74 Дори изтъкнатото от жалбоподателя увеличение от 100 % на препродажните цени между първоначалния период на разследване и четвъртия период на разследване за възстановяване, е недостатъчно в този контекст, за да се докаже, че антидъмпинговите мита са били изцяло отразени през втория от тези периоди. Всъщност е достатъчно, както е отбелязано по същество в точка 70 по-горе, производствените разходи да са се увеличили повече от прилаганите цени, за да няма надлежно отразяване на антидъмпинговите мита в тези цени предвид увеличението на производствените разходи. Впрочем това се установява a priori от изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че в 99 % от случаите себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, не се покрива от препродажните цени в Съюза през 2012 г.

75 Следователно Комисията основателно е приспаднала антидъмпинговото мито от цената за препродажба на първия независим купувач в Съюза, за да изчисли конструираната експортна цена за четвъртия период на разследване за възстановяване, след като не е било доказано, че антидъмпинговото мито е било надлежно отразено в първата от тези цени.

[…]

77 Комисията, обаче, правилно твърди, както се посочва в обжалваните решения — например, в съображение 78 от Решение C(2014) 9805 окончателен —, че анализът на препродажните цени в Съюза за установяването в каква степен антидъмпинговите мита са отразени в тези цени трябва да се извърши на етапа на пускане на пазара, последващ плащането на тези мита, т.е., като правило, на етапа на пускане на пазара, когато цената отразява допълнителни разходи, освен взетите предвид при определяне на цените франко завода или CIF [цена CIF (Cost, Insurance and Freight): стойност, застраховка и навло)]. В това отношение е необходимо да се посочи, че предвиденото в основния регламент, че определени цени се коригират на ниво на търговия, различно от нивото на търговия, на което се прилагат, има за цел да гарантира обективно сравнение на цени, които не е задължително да отразяват едни и същи услуги. Така, член 2, параграф 10, буква г) от основния регламент [понастоящем член 2, параграф 10, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/1036[17]] предвижда, че обективното сравнение на експортната цена и на нормалната стойност може да налагат корекции, които отчитат различните нива на търговия, на които тези цени са били прилагани. Не такъв обаче е случаят, когато следва да се проверят единствено препродажните цени в Съюза в контекста на член 11, параграф 10 от основния регламент, който не предвижда такива корекции. От друга страна, доколкото за целите на приложение на посочената разпоредба е оправдано в определени случаи като разглеждания в главното производство, при анализа на препродажните цени Комисията да взема предвид всички направени разходи преди тази препродажба, както се припомня в точка 69 по-горе, анализ на цените, определени на етап франко завода или CIF, дори при изкуствено включване в тези цени на антидъмпинговите мита — както жалбоподателят твърди, че е направено —, т.е. без да се вземат предвид редица разходи, направени преди препродажбата, би бил несъответен. Освен това, в тези хипотези не е необходимо да се извършва сравнение на препродажните цени в Съюза между два последователни периода — сравнение, което, както в разглеждания случай, може да бъде засегнато от времевите разлики в нивата на търговия, при които вносителите на съответните продукти са ги фактурирали на първите независими купувачи в Съюза. Обратното, необходимо е да се провери дали представените от съответния вносител доказателства удостоверяват, че антидъмпинговите мита са отразени правилно в цената, която действително е платена от тези купувачи по време на периода, обхванат от проверката. В това отношение в обжалваните решения се посочва, което не се оспорва от жалбоподателя, че по време на разглеждания период той е продавал продуктите основно на базата на цена „доставено, мито платено“, т.е. включвайки всички разходи, направи преди доставката, което би могло да улесни спомената проверка.

78 Следователно жалбоподателят не би могъл да се позове на увеличението на цените, прилагани на етапа на цените франко завода или CIF, дори същото да се дължи на антидъмпинговите мита, за да докаже, че по време на третия период на разследване за възстановяване е отразявал антидъмпинговите мита в препродажните си цени в Съюза. Жалбоподателят е трябвало да представи доказателства, от които да е видно, че цените „доставено, мито платено“, които е прилагал по време на посочения период, са покривали всички разходи, направени на този етап за съответните продукти, включително антидъмпинговите мита, което той не е направил. Следователно Комисията правилно е приспаднала антидъмпинговите мита от препродажната цена на първия независим купувач в Съюза при определянето на конструираната експортна цена за третия период на разследване за възстановяване, тъй като не са представени доказателства, че антидъмпинговите мита са надлежно отразени в посочените цени. Ето защо, не е нужно да се обсъждат доводите на страните относно достоверността или метода на изчисление на тези цени франко завода или CIF. Що се отнася до твърдението на жалбоподателя в

17 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

писмената му реплика, че сравнението на препродажните цени на етапа „доставено, мито платено“ също би дало резултат, който ще доведе до частично възстановяване на мита, следва да се отбележи, че при всички положения, това твърдение не е обосновано в достатъчна степен, за да може да бъде взето предвид в рамките на проверката за законосъобразност на обжалваните решения (вж. в този смисъл решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 44 и цитираната съдебна практика).

79 От изложеното се установява, че второто основание, изложеното от жалбоподателя, за нарушение на член 11, параграфи 9 и 10 от основния регламент, също е неоснователно“.

IV. Производството пред Съда и исканията на страните

31. Жалбата е подадена в секретариата на Съда на 25 януари 2019 г.

32. RFA иска от Съда да отмени обжалваното решение и да се произнесе окончателно по спора, ако фазата на производството позволява това. При условията на евентуалност жалбоподателят иска жалбата да бъде върната за произнасяне на Общия съд. При всички случаи иска Комисията да бъде осъдена да плати съдебните разноски.

33. Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди RFA да плати съдебните разноски.

34. Насроченото за 25 март 2020 г. съдебно заседание е заменено с въпроси на Съда към страните, на които да бъде отговорено писмено.

V. По жалбата

A. Предварителни бележки

35. От прочита на фактите по делото се установява, че от момента на въвеждането на антидъмпинговите мита с първоначалния регламент, във връзка с тези мита са образувани различни производства (жалби за отмяна, искания за възстановяване на платени мита и разследвания за преразглеждане, както междинни, така и с оглед на изтичане на срока), които не могат да бъдат игнорирани при произнасянето по настоящата жалба.

36. Това обстоятелство дава основание преди анализа на изложените в жалбата основания да се припомни, че принципно, след установяването на антидъмпинговите мита е възможно да се извърши преразглеждане или възстановяване на същите, в съответствие с разпоредбите на основния регламент.

37. По отношение на *преразглеждането*, в решение от 18 септември 2014 г.[18] Съдът е изложил следните съображения: „[…] Що се отнася до преразглеждането на мерки с оглед изтичането на срока на действието им по реда на член 11, параграф 2 от основния регламент, съществото е да се прецени дали премахването на първоначалната антидъмпингова мярка по всяка вероятност ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. […] що се отнася до междинното преразглеждане по член 11, параграф 3 от основния регламент,

18 Решение Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231; наричано по-нататък „решение Valimar“), т. 52 и 55. По отношение на контрола на Комисията във връзка с междинното преразглеждане Съдът допълва, че този контрол „може да наложи тя да осъществи не само ретроспективен анализ за развитието на положението, считано от налагането на първоначалната окончателна мярка, за да се прецени необходимостта от запазването ѝ или от промяната ѝ с цел неутрализиране на ефекта от причиняващия вреда дъмпинг, но също и прогностичен анализ за евентуалното развитие на положението, считано от приемането на мярката за преразглеждане, за да се прецени вероятната последица от отмяна или промяна на мярката“.

Комисията има право в частност да прецени доколко е налице съществена промяна на обстоятелствата по отношение на дъмпинга и вредата от него и доколко съществуващите мерки постигат желания ефект да отстранят вредата, за да предложи да се отмени, да се измени или да се остави в сила антидъмпинговото мито, въведено в резултат от първоначалното разследване“.

38. Процедурата по *възстановяване*, макар и близка до тази за междинно преразглеждане (всъщност член 11, параграф 8, четвърта алинея от основния регламент допуска тяхното съединяване), позволява единствено проверка на действителния дъмпингов марж, но не и преразглеждане на основния въпрос за вредата.

39. Общите елементи на процедурите за преразглеждане и за възстановяване на получените мита се съдържат в разпоредбите на параграфи 9 и 10 на член 11 от основния регламент, които именно RFA счита за нарушени от Общия съд:

– параграф 9 се отнася до методологията, която следва да се прилага при разследванията за преразглеждане и за възстановяване. Правилото е, че при тези разследвания, ако няма промяна в обстоятелствата, се използва същата методология „която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито“,

– параграф 10 се отнася до конструираната експортна цена. Доколкото е релевантна за настоящия случай, разпоредбата предвижда, че при условия, които ще обсъдя по-нататък, цената се изчислява „без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита“.

Б. Основанията за обжалване

40. RFA уточнява, че жалбата му „е ограничена до оспорване на констатациите на Общия съд относно второто основание на жалбоподателя, изтъкнато в първоинстанционното производство, и по-конкретно на точки 69—75 и 77—79 от обжалваното решение“ [19].

1. По първото основание: „Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на член 11, параграф 9 от основния регламент и на относимата съдебна практика и е направил неправилни във фактическо отношение констатации“

41. Това основание се състои от две части.

а) Част първа: липса на мотиви

1) Доводи на жалбоподателя и на Комисията

42. Твърдението на RFA за евентуалната липса на мотиви е лаконично. Същото се ограничава до изявлението, че „Общият съд не е обсъдил довода на жалбоподателя за отсъствието на промяна в обстоятелствата“ [20].

43. Комисията посочва, че Общият съд не е задължен да отговаря изчерпателно на всички и на всяко едно от твърденията на жалбоподателя и че е достатъчно произнасянето по тях да се съдържа имплицитно в мотивите на решението.

19 Точка 16 от жалбата.

20 Пак там, точка 28.

2) Анализ

44. Упрекът на RFA в това отношение не е лесен за разбиране, доколкото жалбоподателят признава, че „Общият съд е приел, че увеличението на производствените разходи представлява промяна на обстоятелствата, която обосновава промяна на методологията за конструиране на експортната цена съгласно член 11, параграф 9 от основния регламент“ [21].

45. Всъщност в мотивите на обжалваното решение Общият съд обяснява защо според него са налице достатъчно основания, които обосновават промяната на метода за изчисление от страна на Комисията.

46. По-конкретно, в точка 70 от посоченото решение се подчертава, че прилагането на същата методология може да бъде пренебрегнато, „когато релевантните параметри са се променили достатъчно, за да направят прилагането на използваната преди това методология негодна да предостави надежден резултат“.

47. Изхождайки от това обстоятелство, Общият съд подчертава, че в разглеждания случай е била налице промяна на тези параметри, по-специално на производствените разходи. Вярно е (и оттук може да произтече известно объркване), че тази промяна на производствените разходи е общ елемент за оценката на премахването на антидъмпинговите мита при конструирането на експортната цена по реда на член 11, параграф 10 от основния регламент. Това обаче от материална гледна точка не е пречка Общият съд да приеме в мотивите си, че разглежданото увеличение на производствените разходи може да бъде прието и като определящ фактор за *промяната на обстоятелствата*, обосноваваща промяната на *приложената методология*.

48. При това положение Общият съд не е нарушил задължението си за мотивиране, което би могло да доведе до отмяна на обжалваното решение. Мотивите, дори да са погрешни, съществуват и са достатъчни, така че жалбоподателят да може да разбере тяхното съдържание, с което не е съгласен по същество.

49. Следва също така да се вземе предвид, че в обжалваните решения Комисията се позовава на установени по време на текущото разследване редица промени във фактическите обстоятелства и съществени отклонения спрямо първоначалното разследване, които са обосновали промяната на методологията.

50. Сред тези промени Общият съд обръща внимание на увеличаването на производствените разходи, което е логично, доколкото RFA също се позовава на този елемент в жалбата си [22].

21 Пак там, точка 22.

22 В точка 19, във връзка с точка 21 от Решение C(2014) 9805 final (което Общият съд приема като модел в обжалваното решение) се посочва, че производствените разходи на руските производители износители са се увеличили значително (с около 100 %) спрямо първоначалното разследване и че: i) структурата на вътрешногруповите продажби е преразгледана малко преди приключване на първоначалното разследване; ii) експортните търговски потоци на руските производители износители са се променили; iii) по време на първоначалното разследване производителите износители са изнасяли продукта предимно на цени FOB (Free On Board (франко борд): продавачът предава продукта на борда на кораб в пристанището на изпращане. След този момент всички рискове и разноски са за сметка на купувача) и DDP (Delivery Duty Paid (доставено мито платено) (доставено с платени митни сборове): включва всички разходи до предаването на стоката на приобретателя на договореното място в страната на вноса). След първоначалното разследване те са започнали да продават на цени EXW (Ex Works (франко завода): стоките се предават в помещенията на продавача, като купувачът поема всички рискове (и разноски) до местоназначението); iv) по време на първоначалното разследване, продажбите на продукта на клиенти от Съюза са се извършвали на цени EXW, CIF: продавачът поема стойността на застраховката и навлото, а купувачът поема отговорността за стоките и риска (както и разноските) на борда на кораба в пристанището по местоназначение) и DDP. След първоначалното разследване препродажбата е осъществявана предимно на цени DDP; v) заявителят и дружеството Am General LLC — Mishawaka, USA („AMG“) са учредени след първоначалното разследване. Заявителят става единствен купувач на продукта, като го изнася основно в Европейския съюз. AMG предоставя на заявителя административни услуги като обработка на поръчки за покупки и продажби, включително логистика на доставките, управление на склада и фактуриране. По-конкретно, тези дейности са му възложени от заявителя в рамките на експортната дейност на групата; и iv) преобладаващите по време на първоначалното разследване пазарни условия също са се изменили съществено.

51. Накрая, както Съдът е имал повод да се произнесе в решение от 4 май 2017 г.[23] по повод аналогично твърдение, направено от RFA, достатъчно е да се посочи, че в рамките на производството по обжалване Съдът проверява по-специално дали Общият съд се е произнесъл надлежно по *всички* изложени от жалбоподателя доводи. Това е така в настоящия случай.

52. При всички положения е необходимо да добавя, че ако прочитът на някои части от точки 69 и 78 от обжалваното решение би могъл на пръв поглед да създаде впечатлението, че Общият съд е изложил мотиви, надхвърлящи тези на Комисията, с това той не е заместил (а само допълнил) мотивите на обжалваните решения. Ето защо RFA правилно не се позовава на тази привидна замяна на мотиви в първото основание на жалбата си до Съда.

б) Втора част: твърдените грешки при прилагане на правото и неточните във фактическо отношение констатации

1) Доводи на жалбоподателя и на Комисията

53. RFA обобщава доводите си по следния начин: „[…] Комисията не е извършила преценката си за отразяването на антидъмпинговите мита в препродажните цени, изхождайки от установената препродажна цена във връзка с разследването, довело до приемането на Първоначалния регламент, а с оглед на текущите производствени разходи в Русия. Това представлява промяна на методологията по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент. Комисията е посочила, че обстоятелствата са се променили съществено след първоначалното разследване и че по-специално производствените разходи на руските износители са се увеличили с около 100 %. Увеличението на разходите обаче вече е било известно по време на периодите на разследване за възстановяване от 2008 г. до 2010 г.“.

54. Комисията се позовава на текста на разпоредбата на член 11, параграф 9 в подкрепа на довода си, че единствената валидна отправна точка е първоначалният регламент, тъй като именно той е „довел до въвеждането на митата“.

2) Анализ

55. Както вече бе пояснено, в член 11, параграф 9 от основния регламент се посочват, от една страна, „разследването, довело до налагане на мито“, и от друга страна, разследванията за преразглеждане и възстановяване. В хода на последните две разследвания, ако няма промяна в обстоятелствата, трябва да се използва същата методология, която е била приложена при първото разследване.

56. Следователно разпоредбата, за която се твърди, че е нарушена, предвижда задължение единствено за последващо използване на „същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито“. Доколкото в разглеждания случай антидъмпинговото мито е въведено с първоначалния регламент, съгласно текста на разпоредбата, като отправна точка трябва да се вземе методологията, приложена при първоначалното разследване, а не използваната в който и да било друг момент.

57. Изхождайки от тази предпоставка (която, както Комисията посочва в дупликата си, RFA приема на по късен етап, в точка 9 от репликата си, за разлика от това, което би могло да се изведе от точка 25 от жалбата му), не следва да се уважи тази втора част на първото основание на жалбата.

23 Решение RFA International/Комисия (C-239/15 P, EU:C:2017:337), т. 27.

58. RFA твърди в жалбата си, че Комисията е трябвало да възприеме същата методология като при *други* разследвания, последващи и различни от това, довело до въвеждането през 2008 г. на антидъмпинговите мита. По-конкретно жалбоподателят упреква Комисията (и Общия съд, потвърдил нейното становище), че не се е придържала към методологията, която вече е прилагала при произнасянето си във връзка с *възстановяването* на антидъмпингови мита за други предходни периоди [24].

59. Не е изключено тезата на RFA теоретично да се основава на правно основание, различно от соченото от него (нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент). Единственото правно основание, за което в жалбата (по която Съдът трябва да се произнесе) се твърди, че е нарушено, обаче е посочената разпоредба на член 11, параграф 9 от основния регламент, в чието погрешно тълкуване RFA упреква Общия съд.

60. При това положение първото основание за обжалване е обречено на неуспех, тъй като, повтарям, тълкуването, което RFA предлага в замяна на това на Общия съд, не е съвместимо с текста на цитираната разпоредба.

61. Във всеки случай, както подчертава Общият съд, възприемането на нова методология, различна от приложената в предходните разследвания, би било обосновано, ако се прецени, че е налице *промяна в обстоятелствата*. Тази възможност се има предвид в точка 70 от обжалваното решение: „въпреки че осигуряването на обосноваността, в икономическия анализ, на сравнението на положението между двата периода по принцип оправдава прилагането на същата методология, това не е така, когато релевантните параметри са се променили достатъчно, за да направят прилагането на използваната преди това методология негодна да предостави надежден резултат“. В тази точка Общият съд потвърждава това, което Съдът вече е постановил в решение Valimar.

62. Установяването дали de facto е имало промяна в обстоятелствата, е преценка, която — както останалите твърдени „неправилни във фактическо отношение констатации“, в които RFA упреква Общия съд — не може да служи като основа за мотивирането на жалба пред Съда, в която могат да се излагат само правни, но не и фактически въпроси.

63. Всъщност съгласно постоянната съдебна практика Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да обсъжда доказателствата, въз основа на които Общият съд е приел тези факти за установени [25]. Следователно преценката на фактите в обжалваното решение не подлежи на контрол от страна на Съда, освен ако от документите по делото не се установи, че доказателствата, на които тази преценка се основава, са очевидно изопачени, което не е така в разглеждания случай.

24 В решението (влязло в сила) по дело T-487/14, CHEMK и KF/Комисия (EU:T:2018:792) от същата дата като обжалваното в настоящото производство Общият съд отхвърля подобна претенция, формулирана от CHEMK и KF срещу окончателното решение в производството по преразглеждане във връзка с изтичане на срока на тези антидъмпингови мита. Точка 61 от това решение гласи: „[в] настоящия случай жалбоподателите обаче *не искат при разследването в рамките на преразглеждането с оглед изтичане на срока на действие на мерките да се приложи същата методология като при първоначалното разследване, а да се приложи същата методология като при разследването в рамките на преразглеждането, довело до приемането на междинния регламент*. Всъщност поставя се въпросът за отразяването в препродажната цена на антидъмпингови мита, които по принцип не са били в сила през периода на първоначално разследване“ (без курсив в оригинала).

25 Вж. освен други решение от 27 февруари 2020 г., Република Литва/Комисия (C-79/19 P, EU:C:2020:129): „от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да обсъжда доказателствата, въз основа на които Общият съд е приел тези факти за установени. Всъщност, щом тези доказателства са били редовно събрани и общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде придадено на представените му доказателства. Следователно, освен в случай на изопачаване на посочените доказателства, тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от страна на Съда“.

64. Така или иначе, доколкото спорът е съсредоточен върху последващото отражение на антидъмпинговите мита (което всъщност е предметът на производството), член 11, параграф 9 от основния регламент не е подходяща разпоредба за неговото решаване. При първоначалното разследване не може да става въпрос за *методология*, която да позволява да се определи какво ще бъде отражението на антидъмпинговите мита и дали ще има такова отражение: тази информация отсъства по необходимост от всяко първоначално разследване, което е насочено именно към въвеждането на антидъмпинговото мито.

65. При това положение, що се отнася до отражението на антидъмпинговите мита върху препродажната цена на продуктите в Съюза, изначално не може да съществува *еднаква методология*, която да е обща за първоначалното разследване и за последващите разследвания за възстановяване. По същия начин не може да се говори и за *промяна на методология*, тъй като, повтарям, при първоначалните разследвания на практика отсъства какъвто и да било метод за установяване на отражението върху препродажните цени на едно несъществуващо дотогава антидъмпингово мито.

66. Следователно правилото за неизменчивост на методологията (освен при промяна на обстоятелствата), установено в член 11, параграф 9 от основния регламент, в тези случаи е неприложимо.

2. По второто основание за обжалване

67. RFA формулира второто си основание за обжалване по следния начин: „Общият съд неправилно е изтълкувал член 11, параграф 10 от основния регламент, като е приложил неправилна разпоредба. Правният критерий, установен от Общия съд, изисква доказването, че антидъмпинговите мита са включени в експортните цени, да може да се осъществява единствено посредством цените DDP, както и че в новите цени са включени не само антидъмпинговите мита, но и всички производствени разходи. Нито член 11, параграф 10 от основния регламент, нито Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпинговите мита[26] съдържа подобно изискване“.

а) Първа част: включване в конструираната експортна цена не само на антидъмпинговите мита, но и на производствените разходи

1) Доводи на жалбоподателя и на Комисията

68. RFA оспорва съдържанието на точки 72—75 от обжалваното решение, като твърди, че единственото изискване в член 11, параграф 10 от основния регламент е производителят да представи убедителни доказателства, че митото е надлежно отразено в продажните цени в Съюза.

26 ОВ C 164, 2014 г., стр. 9.

69. Според RFA е достатъчно препродажните цени да са се увеличили съществено спрямо цените, установени в рамките на първоначалното разследване. Ако за целта отчитането на производствените разходи е било от значение, Комисията е трябвало да доразвие член 4.1, буква б) от Известието относно възстановяването на антидъмпинговите мита[27], за да ги включи.

70. Комисията твърди, че заявителят трябва да докаже не само увеличение на препродажните цени, но и че митото е „надлежно отразено“ в тези цени.

2) Анализ

71. Съгласно член 11, параграф 8, първа алинея от основния регламент в основата на процедурите по възстановяване стои доказването, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

72. Член 11, параграф 10 от основния регламент допуска при изчисляването на експортната цена (в съответствие с член 9, параграф 2) да не се приспада сумата за заплатени антидъмпингови мита. Тази възможност обаче е налице само „ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Общността“.

73. По тази точка в жалбата се повдига въпрос, който с оглед евентуалното му значение за други случаи е необходимо да бъде анализиран принципно, а след това да се отчетат конкретните обстоятелства на разглеждания случай.

i) Определяне на препродажната цена: дали тази цена може да се разглежда само ако антидъмпинговите мита са отразени?

74. Доводът, който RFA неоднократно излага, е, че при извършената след представяне на окончателни доказателства проверка дали антидъмпинговите мита са включени (или отразени) в препродажните цени, не може да се преценяват други фактори, както е приел Общият съд, следвайки позицията на Комисията. Следователно, за да се приеме, че антидъмпинговото мито е включено, било достатъчно новите цени да бъдат по-високи от сбора на старите цени и това мито.

75. Не споделям това становище. Според мен е по-логично да се приеме (което съответства в по-голяма степен на тълкуването на разглежданата разпоредба в нейната цялост), че увеличението на препродажните цени в Съюза спрямо първоначалните цени не означава задължително, че антидъмпинговите мита са надлежно и изцяло отразени в крайните цени.

76. Всъщност може да се направи извод, че новите цени, дори да са по-високи от старите, не отразяват надлежно (т.е. не включват) антидъмпинговите мита, ако: а) в периода между първоначалния и крайния момент производствените разходи са се увеличили значително; и б) новите препродажни цени не отразяват това увеличение на разходите.

27 Член 4.1, буква б) („Прилагане на член 11, параграф 10 от основния регламент“) от известието на Комисията относно възстановяване на антидъмпинговите мита гласи следното: „Когато експортната цена се конструира по силата на член 2, параграф 9 от основния регламент, Комисията я изчислява, без да приспада сумата на платените антидъмпингови мита, в случаите, в които са представени убедителни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза. Комисията ще провери дали увеличение на продажните цени за независими клиенти в Съюза между периода на първоначалното разследване и разследването по възстановяването включва антидъмпингови мита“.

77. Това становище, в чиято правилност не се съмнявам, е като цяло възприетото от Общия съд: „член 11, параграф 10 от основния регламент изобщо не означава, доколкото се отнася до въпроса дали „митото е надлежно отразено в препродажните цени“, че само равностойността на антидъмпинговото мито трябва да бъде включена в новата препродажна цена, наред с прилаганата по-рано препродажна цена, за да може да се получи положителен отговор. Допълнителното мито с оглед на разходите, които обичайно се правят, е „надлежно отразено“ само ако се добави към тези останали разходи. Ако обаче тези останали разходи нарастват, но препродажната цена нараства по-слабо, в действителност митото е добавено само отчасти или изобщо не е добавено към тези останали разходи дори ако равностойността на митото е добавена към прилаганата по-рано препродажна цена“ [28].

78. Ще допълня, че при всички положения, както правилно посочва Комисията, следваната от нея административна практика не може да променя обвързващи правни разпоредби, приети от институциите на Съюза.

ii) Прилагане на описания подход в обжалваното решение

79. Общият съд излага мотиви защо изтъкнатото от жалбоподателя увеличение от 100 % на препродажните цени между първоначалния период на разследване и четвъртия период на разследване за възстановяване е недостатъчно, за да се докаже, че антидъмпинговите мита са били изцяло отразени в тези цени.

80. Според Общия съд „е достатъчно […] производствените разходи да са се увеличили повече от прилаганите цени, за да няма надлежно отразяване на антидъмпинговите мита в тези цени предвид увеличението на производствените разходи. Впрочем това се установява a priori от изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че в 99 % от случаите себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, не се покрива от препродажните цени в Съюза през 2012 г.“ [29].

81. Общият съд не приема, че RFA е представило „окончателно доказателство“ за отразяването на антидъмпинговото мито в препродажната цена и че следователно не са били налице основания за приспадането на стойността на заплатените антидъмпингови мита. Както по-нататък ще обясня, няма спор, че доказателствената тежест, за да не се извърши това приспадане, се носи от икономическия оператор, а не от Комисията, чиято задача е да прецени степента на *опровержимост* на представените от последния доказателства.

82. Отново ще повторя, че изводите на Общия съд във връзка с преценката на фактите не подлежат на контрол в производството по обжалване освен при наличието на ограничените основания, които по-рано посочих [30]. Освен това в разглеждания случай степента на доказване, която се изисква от жалбоподателя, е била особено завишена, тъй като той е трябвало да представи доказателства, които по *окончателен* начин доказват спорния факт.

83. С оглед на това изискване, ако Общият съд е изложил обосновани мотиви защо счита, че RFA не е успяло да докаже посоченото обстоятелство, Съдът едва ли би могъл в производството по обжалване да осъществи контрол върху тази преценка. В разглеждания случай не е налице нито едно от изключителните основания (очевидно изопачаване на фактите, което се установява от доказателствата по преписката).

28 Точка 71 от обжалваното решение. Тази точка е идентична с точка 64 от влязло в сила решение от 15 ноември 2008 г., CHEMK и KF/Комисия (T-487/14, EU:T:2018:792).

29 Пак там, точка 74.

30 Вж. точка 63 по-горе и цитираната практика на Съда.

84. Освен това трябва да се има предвид, че при осъществяването на контрол върху извършената от Комисията преценка на фактите Общият съд трябва да се придържа към принципа, че „в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които те трябва да разглеждат“ [31].

85. Прилагането на този принцип в разглеждания случай спомага за потвърждаване на изводите на Комисията и прехвърля върху жалбоподателя още по-завишена тежест за оборване на мотивите на обжалваните решения [32].

86. Накрая, не може да се игнорира фактът, че четвъртият период на разследване за възстановяване съвпада с времевия период, обхванат от разследването за преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие, което е довело до приемането на Регламент за изпълнение № 360/2014. Както вече посочих, подадената от CHEMK и KF (предприятия, свързани с RFA) жалба е отхвърлена с влязло в сила решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. [33].

87. В производството по тази жалба също е разгледана промяната на методологията във връзка с разследване за междинно преразглеждане и също е обсъждано увеличаването на производствените разходи като определящ елемент за приспадането на антидъмпинговите мита при конструирането на експортната цена, като е достигнато до същите изводи като тези в обжалваното решение. Сходството с това дело е повече от очевидно, а заключението, до което Общият съд е достигнал, съвпада с моя отговор на тази част от второто основание за обжалване.

б) Втора част: приемане единствено на информацията за цените DDP като доказателство за включване на антидъмпинговите мита в експортните цени

1) Доводи на жалбоподателя и на Комисията

88. RFA упреква Общия съд, че в точки 77 и 78 от обжалваното решение е приел като доказателство за включването на антидъмпинговите мита в препродажната цена да може да се предоставят само цени DDP.

89. В тази връзка се позовава на член 4.1, буква б) от Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита и допълва, че нито една приложима правна разпоредба не предвижда дали трябва да се представят цени DDP, или да се прави позоваване на цени EXW или CIF, които да включват антидъмпинговите мита.

90. Комисията оспорва този довод, като посочва, че съгласно член 11, параграф 10 от основния регламент правилото е митото да се приспада при конструиране на експортната цена, както и че за да не бъде извършено приспадане, доказателството за включването му в препродажните цени трябва да бъде окончателно.

31 Решение Valimar, точка 51 и цитираните там решения от 27 септември 2007 г., Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, т. 40 и 41), и решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 63).

32 В решение Valimar обхватът на съдебния контрол върху направената от институциите преценка е ограничен до „проверката дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт“ (т. 51).

33 Решение CHEMK и KF/Комисия (T-487/14, EU:T:2018:792).

91. Според Комисията Общият съд не е ограничил средствата за доказване на жалбоподателя и е обсъдил представените от последния доказателства. Освен това отново посочва, че не е достатъчно изменение на препродажните цени, а трябва да се докаже, че антидъмпинговото мито е отразено в препродажните цени.

2) Анализ

92. Противно на твърденията на RFA, в обжалваното решение Общият съд не е ограничил средствата за доказване, с които жалбоподателят разполага. Напротив, той е приложил критерия, установен в решение Einhell Germany и др./Комисия: „при условие че е „окончателно“, доказателството за отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза може да бъде предоставено по всеки допустим начин“ [34].

93. Ще повторя, с обжалваното решение не се прави ограничение на доказателствата, които RFA е трябвало да предостави. В него просто се обяснява защо използваните от посоченото дружество средства за доказване не са били подходящи — в конкретния случай, за да потвърдят *окончателния* характер на доказателството, че антидъмпинговото мито е било отразено в препродажните цени.

94. Става въпрос за фактическо положение, което трябва да бъде преценявано в зависимост от обстоятелствата във всеки отделен случай. Комисията посочва как при предходните разследвания е била в състояние да направи изводи въз основа на събраните доказателства, включително анализ на изменението на препродажните цени, веднага след което се позовава на друга информация, въз основа на която е приела, че представените доказателства не са били надеждни.

95. Обстоятелството, че в определен контекст е достигнато до дадено решение, не означава, че в различен контекст трябва да се достигне до същия резултат. Следователно трябва да се постави фокус — което действително е направено — върху обстоятелствата, отнасящи се до новите периоди на разследване за възстановяване.

96. RFA е представило като доказателство таблица, отразяваща увеличението на среднопретеглените му цени EXW и CIF от първоначалното разследване до четвъртия период на разследване, с която е искало да докаже, че препродажните му цени включват антидъмпинговото мито.

97. В обжалваните решения са изложени редица съображения на Комисията, че тези предоставени от RFA данни не са надеждни. С жалбата за отмяна е поискано твърденията на жалбоподателя да бъдат приети без съществени изменения, което Комисията е отказала.

98. Общият съд, след проверка на доказателствата (оценката на които е длъжен да извърши по начина, който описах по-горе), потвърждава преценката на доказателствата, извършена от Комисията, като в тази си част обжалваното решение, както вече посочих, не може да бъде атакувано в производство по обжалване, освен на изключителното основание за изопачаване на приетите за установени факти, което в случая не е налице.

34 Решение от 18 ноември 2015 г. (T-73/12, EU:T:2015:865, т. 155).

3) Допълнително становище

99. Противно на поддържаното пред Общия съд [35], RFA не възпроизвежда в жалбата си пред Съда упрека, че щом Комисията е приела, че някои от данните относно разходите не са надеждни, тя е трябвало да го уведоми по време на посещенията за проверка или при първа възможност, за да може пропуските да бъдат отстранени.

100. Доколкото това основание не е включено в жалбата до Съда, същият, разбира се, не е длъжен да го обсъжда.

101. Все пак, за да разсея всякакви съмнения в това отношение, е удачно да припомня, че в контекста на член 11, параграф 10 от основния регламент Комисията не е длъжна да действа служебно, а единствено да преценява *окончателните доказателства*, предоставени ѝ от лицето, поискало разследването за възстановяване [36]. Заявителят, а не Комисията носи тежестта за доказване — при завишеното изискване, което предполага прилагателното *окончателно* — че митото е надлежно отразено в препродажните цени.

102. Ето защо второто основание за обжалване е неоснователно, което заедно с отхвърлянето на първото основание за обжалване води до отхвърляне на жалбата в нейната цялост.

103. На основание член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда RFA следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

VI. Заключение

104. По изложените съображения, предлагам на Съда:

1) да отхвърли жалбата,

2) да осъди RFA International, LP да заплати съдебните разноски.

35 Точка 94 от жалбата.

36 В решение от 22 март 2012 г., GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, т. 32) Съдът постановява, че „Комисията е длъжна да проучи служебно цялата налична информация, тъй като нейната роля в антидъмпинговите разследвания не е на арбитър, чиято компетентност би се ограничила до вземането на решение единствено с оглед на сведенията и доказателствата, предоставени от страните по разследването“. Това решение е постановено в различен контекст, тъй като се отнася до спор във връзка с определянето на нормалната стойност в хода на първоначално разследване.